

“Els països veïns volen el canvi de règim”

El dirigent opositor iraquetà Ahmet Chalabi parla sobre l'imminent atac a Bagdad i la predisposició dels soldats de Saddam Hussein per passar-se al bàndol contrari. Chalabi, de 57 anys, és el president del Congrés Nacional Iraquí (CNI), que aplega els ciutadans de l'exili i que rep el suport polític i financer de l'administració Bush. Aquest antic banquer va estudiar als EUA i ara viu a Londres.

Senyor Chalabi, esclatarà una guerra d'invasió com la de l'any 1991?

—En aquesta acció militar nosaltres no veiem cap guerra entre els Estats Units i l'Iraq —encara que aparentment potser sembla això—, sinó una lluita d'alliberament nacional que va començar ja fa molts anys. Esperem rebre, però, el suport dels Estats Units.

—Però, ben mirat, no és al contrari? Les forces armades nord-americanes dirigeixen la guerra i Washington determina quina funció pertoca complir a l'organització que vostè dirigeix.

—Fa un temps vaig oferir a l'administració americana la participació del CNI en la invasió del país. Fet i fet, els responsables de l'alliberament de l'Iraq som nosaltres. Bush té moltes simpaties per la nostra manera de veure les coses.

—És cert que l'exèrcit dels Estats Units està entrenant molts combatents del CNI?

—Això s'emmarca en la llei per a l'alliberament de l'Iraq que els Estats Units van aprovar l'any 1998. Ara bé, si em pregunta quants reclutes són instruïts actualment, jo això no li ho puc dir.

—El secretari de Defensa nord-americà, Donald Rumsfeld, ha projectat una guerra del mateix tipus que la de l'Afganistan. El problema, però, és que no es pot comparar el CNI amb l'Aliança del Nord.

—Això és ben cert, perquè a l'Iraq la majoria de la població viu en grans ciutats, i Saddam, a diferència

dels talibans, ha aixecat un estat totalitari ben vigilat. Com diu Rumsfeld, el poble iraquetà s'ha d'alliberar per si mateix amb l'ajut de les forces armades americanes.

—Entre els membres del CNI hi ha uns quants generals i oficials de l'exèrcit iraquetà, encara que la majoria van abandonar el país fa molts anys i mai no hi han tornat. Vostè diu que els soldats de Saddam obeeixen a ulls clucs les ordres del CNI; en què es basa per confiar en aquesta idea?

—Els soldats iraquetans obeeixen els oficials que tenen el comandament. Estic convençut que, quan vegem una alternativa, deixaran de lluitar per Saddam. Tan bon punt hi haja una nova autoritat a Bagdad, l'exèrcit n'obeeirà les ordres.

—Quina serà l'aportació real del CNI a la guerra?

—Podem fer una faena molt important en la reconstrucció de l'administració així com en el control de les zones alliberades. Nosaltres som iraquetans i podem guanyar-nos la confiança del poble.

—Hi ha una gran incertesa al voltant de les armes de destrucció massiva de què Saddam disposa realment. Té vostè dades precises sobre el seu arsenal d'armes biològiques i químiques?

—El règim posseeix armes precursors de les químiques, com ara dues-centes tones de gas nerviós VX, una quantitat enorme. Hi ha, a més, instal·lacions preparades per a desenvolupar armes biològiques en què, segons sembla, encara treballen especialistes i empreses de l'estranger.

ger, sobretot d'Alemanya. Les armes biològiques i químiques no estan pensades per a la guerra, sinó per a ser utilitzades com a instrument de terror.

—I per què no les hauria de fer servir Saddam en una guerra que, a sobre, es fa per enderrocar-lo?

—Al 1988 Saddam ja les va emprar per arremetre contra el propi poble a Halabja i en alguns pobles kurds del nord.

—Però no a la guerra del Golf, fa onze anys. En aquell moment Saddam va voler fer-ne ús per por d'un contraatac nord-americà?

—Sí, però aquesta vegada Saddam no es farà enrere davant la possibilitat d'atacar amb armes biològiques i químiques.

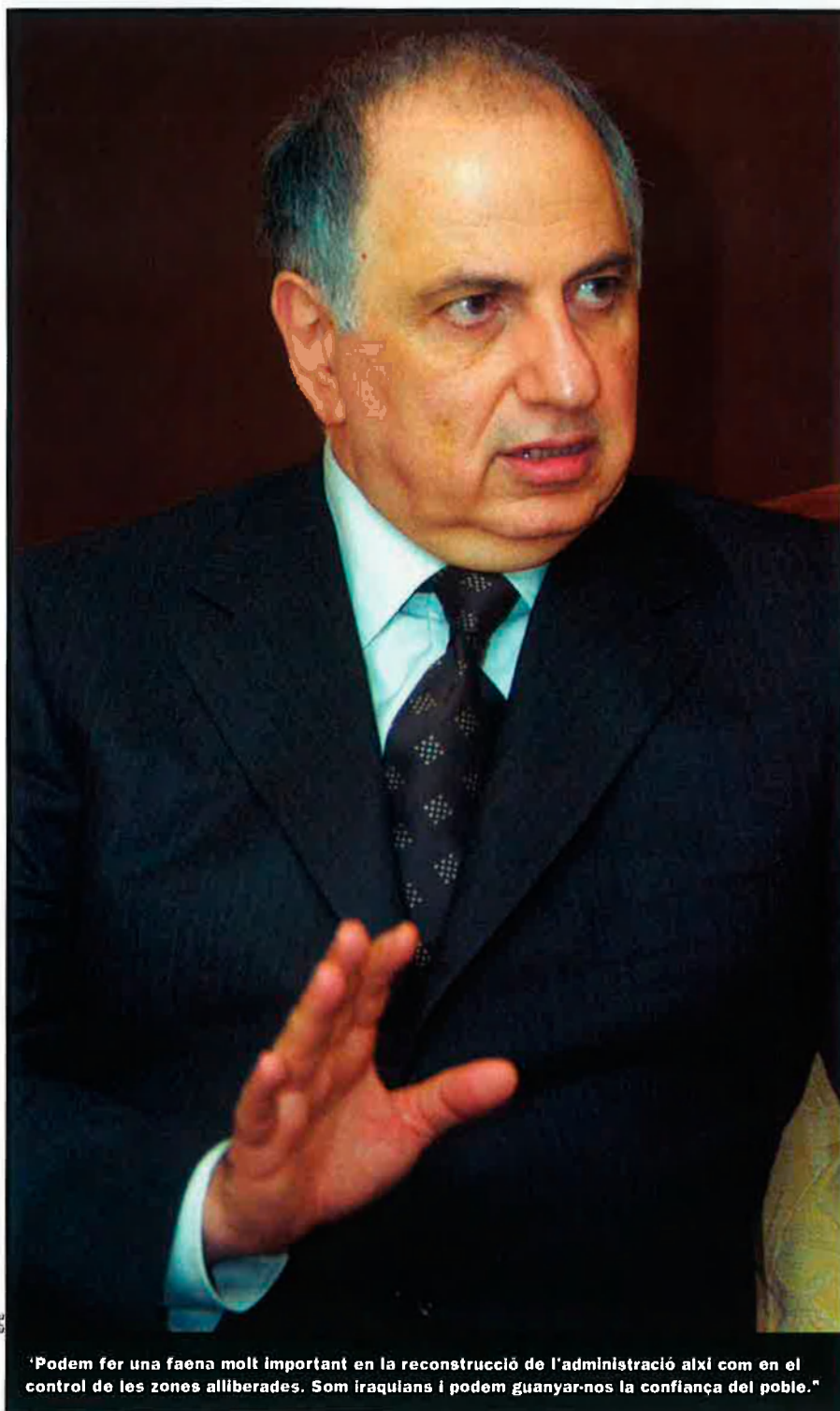
—El president Bush no para de presentar Saddam com una amenaça per a tot el Pròxim Orient; els països veïns de l'Iraq, d'altra banda, es manifesten en contra d'una nova guerra del Golf... Com lliga, tot això?

—Perquè els països veïns volen un canvi de règim pacífic. Per exemple, l'Iran: aquest país està d'allò més neguitós per les armes de destrucció massiva de Saddam, sobretot des de la guerra que els va enfrontar entre 1980 i 1988. Teheran dona suport a l'oposició iraquiana, i malgrat les fortes diferències amb els Estats Units, continuarà ajudant-los quan arribe la guerra.

“Aquesta vegada Saddam llançarà armes biològiques i químiques contra els invasors”

—Vol dir que els mul·lahs donaran suport a la democratització de l'Iraq? Com s'entén, això?

—Els ciutadans iranians s'estimen molt més un Iraq democràtic que no pas un règim de caire totalitari obsessionat permanentment per arrasarlos amb guerres.

“Podem fer una faena molt important en la reconstrucció de l'administració alxi com en el control de les zones alliberades. Som iraquians i podem guanyar-nos la confiança del poble.”

—En el fons, el veí del nord, Turquia, també té por d'una guerra contra Saddam.

—L'única cosa que els passa pel cap, als turcs, quan pensen en l'Iraq és la qüestió kurda. La Unió Europea pressiona perquè Ankara deture la persecució d'aquesta minoria; d'al-

tra banda, els fa por que el separatisme kurd pugui travessar les fronteres de l'Iraq i escampar-se pel seu país.

—A diferència de la guerra del Golf, ara l'Aràbia Saudita s'ha manifestat fermament en contra d'una invasió nord-americana.

La universitat que integra la formació a la teva vida

Estudis de 1r. cicle

- Turisme
- Ciències Empresarials
- Enginyeria Tècnica en Informàtica de Sistemes
- Enginyeria Tècnica en Informàtica de Gestió

Estudis de 1r. i 2n. cicle

- Filologia Catalana (també accés directe a 2n. cicle)
- Humanitats (també accés directe a 2n. cicle)
- Dret
- Psicologia

Estudis de 2n. cicle

- Comunicació Audiovisual
- Investigació i Tècniques de Mercat (Màrqueting)
- Ciències del Treball
- Administració i Direcció d'Empreses
- Ciències Polítiques i de l'Administració
- Psicopedagogia
- Documentació (Gestió de la Informació)
- Enginyeria en Informàtica

Nous estudis 2003

- Estudis d'Àsia Oriental (2n. cicle, màster i postgraus)
- Psicopedagogia (nous itineraris en l'àmbit de la Pedagogia)

Sol·licitud d'accés: de l'1 de març fins al 12 d'abril

Inici període lectiu: setembre de 2003

Estudis de 3r. cicle

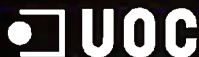
- Doctorat interdisciplinari i internacional sobre la Societat de la Informació i el Coneixement (preinscripció: del 3 de març al 26 d'abril)

Altres estudis

- Curs d'accés a la UOC per a >25 anys
- Graduat Multimèdia (titulació pròpia)
- Formació de postgrau

Informa-te'n als centres de suport de la UOC

a Barcelona, Lleida, Manresa, Reus, Sabadell, Salt, Sant Feliu de Llobregat, Terrassa, Tortosa, Vic, Vilafranca del Penedès, Ciutadella, Manacor, València, Madrid, l'Alguer i Brussel·les, al tel. 902 141 141 i al nostre web www.uoc.edu

Universitat Oberta
de Catalunya

www.uoc.edu

Premi ICDE 2001 d'Excel·lència
a la millor universitat virtual
i a distància del món

“Els veïns també temen un canvi de règim a Bagdad per raons de política interior”

—El que no els agrada, als saudites, és la nostra concepció de la democràcia i del federalisme. De fet, però, els míssils de Saddam també els fan respecte. Parlem clar i net: els nostres veïns tenen sentiments oposats pel que fa a la instauració de la democràcia a l'Iraq i és que temen les conseqüències d'un canvi de règim a Bagdad per raons de política interior.

—Els veterans de la guerra del Golf, Brent Scowcroft i James Baker han advertit de les conseqüències que podria tenir una nova guerra del Golf per al Pròxim Orient. Temen que siga pitjor el remei que la malaltia. Scowcroft ha al·ludit a una mena d'*Armageddon* a la regió.

—Això és com parlar de la fi del món; aquest discurs alarmista tan sols intenta evitar qualsevol acció contra Saddam. Ara resulta que la solució ideal és que els EUA continuen fent la cort als tirans del món àrab? És clar que no. Això no trau cap a res de bo. Va ser aquesta vella mena de política exterior nord-americana la que donà peu als atemptats de l'11 de setembre.

—Ha exposat aquest punt de vista a l'administració de Washington durant la seua visita?

—No calia, això. Els terroristes provenien del Líban, l'Aràbia Saudita, Egipte i els Emirats Àrabs Units, això és, de països aliats dels EUA. L'*Armageddon* que diu Scowcroft ja s'ha esdevingut l'11 de setembre a Nova York i a Washington. L'administració Bush n'ha tret les conseqüències pertinents i ha començat a esmenar la seua política exterior. Qui li ho pot re-traure?

Gerhard Spörl

© Der Spiegel—EL TEMPS

Traducció: Joan Martínez Terrones